

BÀI HỌC 2

GIA ĐÌNH

CÂU GÓC: “*Hỡi con, hãy nghe lời khuyên dạy của cha, Chớ bỏ phép tắc của mẹ con; Vì ấy sẽ như một dây hoa trên đầu con, Giống như những vòng đeo quanh cổ của con*” (Châm ngôn 1:8, 9).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Ma-thi-ơ 1:18-24, Ê-phê-sô 4:15, 1 Giăng 3:18, Phục truyền 6.*

Là con người, chúng ta luôn luôn học hỏi. Thật vậy, cuộc đời là một trường học.

“Từ thời cổ xưa, những người trung tín trong vòng dân Y-sơ-ra-ên đã quan tâm rất nhiều đến việc giáo dục những người trẻ tuổi. Chúa đã chỉ dẫn rằng ngay từ khi còn thơ ấu, trẻ em nên được dạy về sự toàn thiện và vĩ đại của Ngài, đặc biệt là những điều được tiết lộ qua luật pháp của Ngài, và được thể hiện trong lịch sử Y-sơ-ra-ên. Những bài ca, lời cầu nguyện và các bài học từ Kinh Thánh phải được điều chỉnh cho phù hợp với tâm trí như tờ giấy trắng của các em. Các bậc cha và mẹ phải dạy cho con cái họ rằng luật của Đức Chúa Trời là sự thể hiện bản chất của Ngài, và khi chúng khắc ghi các nguyên tắc của luật pháp vào lòng, thì hình ảnh của Đức Chúa Trời sẽ ở trong tâm trí và linh hồn. Phần lớn việc giảng dạy là bằng lời; nhưng các người trẻ tuổi cũng phải học bằng cách đọc các tác phẩm bằng tiếng Hê-bơ-rơ; và các cuộn giấy da của Kinh Thánh Cựu Ước đã mở ra cho sự học hỏi của họ.” – Ellen G. White, *The Desire of Ages*, trang 69.

Đối với hầu hết lịch sử loài người, sự giáo dục xảy ra chính yếu là ở trong gia đình, đặc biệt là trong những năm đầu của tuổi ấu thơ. Kinh Thánh nói gì về sự giáo dục trong gia đình, và chúng ta có thể lấy nguyên tắc nào từ nó để dùng cho chính mình trong bất kể tình huống thế nào của mỗi gia đình chúng ta?

1. GIA ĐÌNH ĐẦU TIÊN

Chúng ta chưa được cung cấp nhiều chi tiết, hay hầu như không, trong các trang đầu của Kinh Thánh liên quan đến kiểu giáo dục gia đình đã như thế nào trong những ngày đầu tiên của lịch sử loài người, đầu chúng ta có thể chắc chắn rằng đó là một phần trong cấu trúc gia đình thời ấy.

“Hệ thống giáo dục được thành lập ở Ê-đen tập trung vào gia đình. A-đam là con trai của Đức Chúa Trời (Lu-ca 3:38), và chính từ Cha của họ, con cái của Đấng tối cao đã nhận được sự chỉ dẫn. Theo nghĩa chân thật nhất, gia đình của họ, là một trường học gia đình.” – Ellen G. White, *Education*, trang 33.

Và mặc dù chúng ta không biết đích xác những gì đã được dạy, chúng ta có thể chắc chắn rằng nó đã là những bài học giải thích những điều kỳ diệu của sự sáng tạo và, sau khi phạm tội, là kế hoạch cứu chuộc.

Các câu sau đây dạy gì, và tại sao những điều này chắc chắn là một phần của sự giáo dục mà A-đam và Ê-va truyền đạt cho con cái họ? Sáng Thế Ký đoạn 1 và 2; Sáng thế ký 3:1-15, 2 Cô-rinh-tô 4: 6, Lu-ca 10:27, Ga-la-ti 3:11, Khải huyền 22:12.

“Hệ thống giáo dục được thiết lập từ lúc khởi thủy của địa cầu là một khuôn mẫu cho loài người trong suốt thời gian về sau. Như một minh họa cho các nguyên tắc của nó, ngôi trường kiểu mẫu đã được thành lập ở Ê-đen, quê hương của tổ phụ chúng ta.” – Ellen G. White, *Education*, trang 20.

Nền giáo dục Cơ Đốc là một cam kết để giáo dục mọi gia đình và thành viên về giáo lý, sự thờ phượng, sự hướng dẫn, sự thông công, sự truyền giáo và sự phục vụ. Gia đình là nơi bạn làm mục vụ cho các thành viên trong gia đình về tình yêu và lời hứa của Đức Chúa Trời. Đó là nơi mà con trẻ được giới thiệu về Đức Chúa Giê-su rằng Ngài là Chúa và Cứu Chúa và là bằng hữu của chúng, và là nơi Kinh Thánh được tôn trọng vì đây là Lời của Đức Chúa Trời. Gia đình là nơi bạn cho thấy một khuôn mẫu thế nào là một mối tương quan lành mạnh với Cha trên trời của chúng ta.

Trong Sáng thế ký 4:1-4, chúng ta có cả Ca-in và A-bên mang của lễ dâng lên cho Chúa. Chúng ta có thể chắc chắn cho rằng họ đã học về ý nghĩa và tầm quan trọng của các của lễ qua sự giáo dục gia đình của họ về kế hoạch cứu rỗi. Tuy nhiên, như câu chuyện cho thấy, một nền giáo dục tốt không nhất thiết luôn luôn dẫn đến kết quả mà người ta hy vọng.

Dầu gia đình bạn ở trong tình trạng nào chẳng nữa, có những lựa chọn nào bạn có thể làm để nó trở thành một môi trường nơi lễ thật được dạy và được sống theo?

2. TUỔI THƠ CỦA CHÚA GIÊ-SU

Kinh Thánh cho chúng ta rất ít chi tiết về thời thơ ấu của Chúa Giê-su. Phần lớn những năm đó vẫn còn là một bí ẩn. Tuy nhiên, chúng ta có được một số cái nhìn sâu sắc về bản tính và phong cách của bậc cha mẹ trần gian của Ngài, bà Ma-ri và ông Giô-sép, và những gì chúng ta học biết về họ có thể giúp giải thích cho chúng ta biết ít nhiều về thời thơ ấu và nền giáo dục thời niên thiếu của Ngài.

Các câu Kinh Thánh dưới đây dạy chúng ta điều gì về bà Ma-ri và ông Giô-sép và chúng cũng cho chúng ta có cái nhìn sâu sắc nào về cách Đức Chúa Giê-su đã được cha mẹ của Ngài giáo dục?

Lu-ca 1:26–38 _____

Lu-ca 1:46–55 _____

Ma-thi-ơ 1:18–24 _____

Qua các câu Kinh Thánh trên, chúng ta có thể thấy rằng cả Ma-ri và Giô-sép đều là những người Do Thái trung tín, họ sống và tuân giữ luật pháp và Điều Răn của Đức Chúa Trời. Và thật vậy, khi Đức Chúa Trời sai thiên sứ đến phán báo với họ về những gì sẽ xảy ra với họ, họ trung thành làm tất cả những gì phán truyền cho họ.

“Em bé Giê-su không nhận được sự giáo dục từ học đường hay là các lớp học nơi nhà hội. Mẹ Ngài là vị giáo viên trần giới đầu tiên của Ngài. Từ đôi môi của bà và từ cuộn sách của các vị tiên tri, Ngài đã học được những điều của thiên đàng. Chính những lời mà chính Ngài đã nói với Môi-se cho Y-sơ-ra-ên ngày xưa, giờ đây Ngài đã được dạy khi ngồi học bên chân mẹ. Và khi Ngài lớn khôn khỏi những năm thơ ấu để bước vào tuổi thiếu niên, Ngài không tìm kiếm trường học của các thầy thông giáo Do Thái. Ngài không cần sự giáo dục từ các nguồn ấy; vì Đức Chúa Trời là Đấng hướng dẫn của Ngài.” – Ellen G. White, *The Desire of Ages*, trang 70.

Chắc chắn rằng cha mẹ của Đức Chúa Giê-su đã là những người thầy cho Ngài trong tuổi ấu thơ, nhưng như câu chuyện ghi lại trong Lu-ca 2:41–50 cho thấy, còn nhiều điều về Con Trai của họ mà hai người không hiểu được, bởi vì Đức Chúa Giê-su đã có sự hiểu biết và khôn ngoan được ban đến cho Ngài chỉ bởi Đức Chúa Trời mà thôi.

Đọc lại lần nữa lời bà White viết bên trên. Chúng ta hiểu gì khi bà nói rằng chính tại ngôi dưới chân mẹ, Đức Chúa Giê-su đã học những lời đã được truyền phán bởi chính Ngài? Tư tưởng và hình ảnh này cho chúng ta thấy gì về tình yêu thương diệu kỳ của Đức Chúa Trời? Và chúng ta là những con người bất toàn phạm tội trả lời thế nào với tình yêu ấy?

3. TRUYỀN ĐẠT VÀ GIAO TIẾP

Theo một nghĩa rất thực, giáo dục ở bất kỳ cấp độ nào là sự truyền đạt qua giao tiếp. Người thầy là người có kiến thức, khôn ngoan, hiểu biết, có sự kiên, hay bất cứ điều gì cần thiết, để truyền đạt cho học sinh. Một người chứa đầy kiến thức phải có khả năng truyền đạt nó cho người khác; nếu không, thì tất cả những gì người ấy biết có ích gì cho ai, ít nhất là về phương diện giảng dạy?

Tuy nhiên, ở một cấp độ khác, có tài giảng dạy tốt không phải chỉ là khả năng giao tiếp hay truyền đạt. Một phần rất quan trọng cho việc giao tiếp và truyền đạt tư tưởng là xây dựng một mối tương quan. “Người thầy thực thụ có thể truyền đạt cho học trò mình một vài món quà có giá trị như món quà của sự đồng hành của chính mình. Điều ấy đúng cho những người trưởng thành mà còn cần thiết biết bao đối với trẻ con và thiếu niên. Chỉ khi chúng ta giao tiếp bằng sự cảm thông, chúng ta mới có thể hiểu chúng; và chúng ta cần phải hiểu để có thể mang lại lợi ích hiệu quả nhất.” – Ellen G. White, *Education*, trang 212.

Nói cách khác, cách giảng dạy tốt cũng cần phải làm việc ở trong lãnh vực tình cảm và cá nhân nữa. Trong trường hợp gia đình là một lớp học, thì điều này rất quan trọng. Một mối tương quan tốt phải được xây dựng và bồi đắp giữa kẻ dạy và người học.

Giao tiếp và truyền đạt là phương tiện để thiết lập một mối tương quan. Khi người tín đồ không giao tiếp với Đức Chúa Trời, chẳng hạn như bằng cách đọc Kinh Thánh hoặc cầu nguyện, mối quan hệ của họ với Đức Chúa Trời bị đình trệ. Gia đình cần sự hướng dẫn thiên thượng nếu họ muốn khôn lớn trong ân điển và sự hiểu biết về Đấng Christ.

Đọc các câu Kinh Thánh dưới đây. Chúng ta có thể học được gì từ các câu này về cách xây dựng các mối tương quan gia đình mạnh mẽ (hoặc bất kỳ loại mối tương quan nào)? Thi thiên 37:7-9; Châm ngôn 10:31, 32; Châm ngôn 27:17; Ê-phê-sô 4:15; 1 Giăng 3:18; Tít 3:1, 2; Gia-cơ 4:11.

Dành thời gian để gieo hạt giống truyền đạt và giao tiếp thích hợp sẽ không chỉ giúp mọi người trong gia đình có được mối tương quan cá nhân với Đấng Christ, còn giúp phát triển mối tương quan giữa các cá nhân trong gia đình. Nó sẽ mở ra các ngã giao tiếp và cảm thông mà bạn sẽ vui mừng là mình đã mở ra khi con bạn đến tuổi dậy thì và trưởng thành. Và ngay cả khi bạn không có con, các nguyên tắc được tìm thấy trong các câu này có thể áp dụng cho tất cả các loại mối tương quan.

Cũng nghĩ, tại sao không chỉ là những điều mình muốn truyền đạt mà còn là cách chúng ta truyền đạt chúng nữa? Bạn đã học được gì từ những tình huống mà trong đó cách bạn nói đã phá hỏng khá nhiều tác động của những gì bạn muốn truyền đạt, ngay cả khi những gì bạn nói là đúng?

4. VAI TRÒ CỦA PHỤ HUYNH

“Hỡi các người làm cha, chớ chọc cho con cái mình giận dữ, hãy dùng sự sửa phạt khuyên bảo của Chúa mà nuôi nấng chúng nó” (Ê-phê-sô 6:4).

“Một người nữ tài đức ai sẽ tìm được? Giá trị nàng trời hơn châu ngọc” (Châm ngôn 31:10).

Cha mẹ có một trách nhiệm lớn lao. Người cha là chủ gia đình, và gia đình là vườn trẻ của hội thánh, học đường và xã hội. Nếu người cha yếu đuối, vô trách nhiệm và bất tài, thì gia đình, hội thánh, học đường và xã hội sẽ phải gánh chịu hậu quả. Những người làm cha phải tìm cách thể hiện “trái của Thánh Linh, ấy là lòng yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, mềm mại, tiết độ; Không có luật pháp nào cấm các sự đó” (Ga-la-ti 5:22, 23).

Các bà mẹ cũng vậy, có lẽ đó là vai trò quan trọng nhất trong toàn xã hội. Họ có ảnh hưởng lớn trong việc uốn nắn cá tính của con cái họ và thiết lập tâm trạng và khí chất của mái ấm gia đình. Các ông cha phải làm tất cả những gì mình có thể để phụ giúp và cùng làm việc với các bà mẹ trong việc giáo dục con cái.

Các bậc làm cha làm mẹ có thể học được gì qua các câu Kinh Thánh này? Ê-phê-sô 5:22, 23, 25, 26; 1 Cô-rinh-tô 11:3; 2 Cô-rinh-tô 6:14; Rô-ma 13:13, 14; 2 Phi-e-rơ 1:5-7; Phi-líp 4:8.

Các bậc phụ huynh Cơ Đốc có nghĩa vụ luân lý là khắc ghi cho con cái mình một mẫu mực Kinh Thánh về Đấng Christ và hội thánh qua hành vi của họ. Mỗi quan hệ hôn nhân là một hình ảnh của mối tương quan của Đấng Christ với hội thánh. Khi cha mẹ từ chối lãnh đạo, hoặc nếu họ lãnh đạo một cách độc đoán, thì họ đang vẽ một bức tranh sai lạc về Đấng Christ cho con cái của họ và cho người chung quanh. Đức Chúa Trời ra lệnh cho tất cả các bậc cha mẹ Cơ Đốc phải siêng năng dạy dỗ con cái mình (xem Phục truyền 6:7). Cha mẹ có trách nhiệm dạy con cái yêu Chúa hết lòng. Họ phải dạy cho con cái sự kính sợ Chúa, một lòng tận tâm yêu mến và phục tùng Ngài.

Trong Phục truyền 6:7, dân Y-sơ-ra-ên được ban cho những chỉ dẫn cụ thể về việc giáo dục con cái họ về những điều vĩ đại mà Chúa đã làm cho dân của Ngài. Nhưng, một câu chuyện có tuyệt vời đến đâu mà những người lớn tuổi đã phải kể cho con cái họ, với chúng ta, là những kẻ sống sau thập giá của Đấng Christ, còn có một câu chuyện hay hơn biết là bao để kể, phải không?

Do đó, trong mọi sự chăm sóc vồ vể hay huấn luyện nào mà chúng ta đang làm cho con cái mình, chúng ta phải tuân trào lẽ thật của Đức Chúa Trời cho con cái của chúng ta và chuẩn bị cho chúng cũng có một mối tương quan của riêng chúng với Đấng Christ.

Tuy nhiên, chúng ta thấy đều đã được ban cho món quà thiêng liêng là một ý chí tự do. Chung cuộc, khi con cái chúng ta trưởng thành, mỗi đứa sẽ phải tự trả lời trước Đức Chúa Trời về mọi chọn lựa của đời nó.

5. NGƯỜI KHÁ ĐỪNG QUÊN

Trước khi dân Y-sơ-ra-ên vào đến Đất Hứa, Môi-se truyền dạy họ một lần nữa, kể lại những điều phi thường mà Chúa đã làm cho và dẫn dắt họ, rồi ông khuyên nhủ họ năm lần bảy lượt rằng họ khá đừng quên những gì Chúa đã làm cho họ. Sách Phục truyền Luật lệ Ký, qua nhiều cách, được xem là những lời nhắn nhủ và di chúc cuối cùng của Môi-se cho dân Y-sơ-ra-ên. Và mặc dù được viết từ hàng ngàn năm trước, trong một hoàn cảnh văn hóa và cách sống hoàn toàn khác với tất cả mọi điều chúng ta phải đối diện ngày nay, các nguyên tắc trong sách này vẫn áp dụng được cho chúng ta.

Đọc Phục Truyền Luật lệ Ký đoạn 6. Chúng ta có thể học được gì từ chương này về các nguyên tắc của giáo dục Cơ Đốc giáo? Điều gì phải là trung tâm cho tất cả những gì chúng ta dạy, không những chỉ cho con cái mình mà cho bất cứ ai không biết những gì chúng ta được biết về Đức Chúa Trời và những hành động cứu rỗi vĩ đại của Ngài? Và cả những cảnh cáo nào cũng được tìm thấy trong đoạn sách này?

Trung tâm của mọi điều họ dạy dỗ con cái là những việc tuyệt vời mà Đức Chúa Trời đã làm giữa vòng họ. Và cũng vậy, lời răn bảo rõ ràng được đưa ra là khá đừng quên tất cả những gì Chúa đã làm cho họ.

Tất nhiên, nếu cha mẹ đóng vai trò chính đầu tiên trong việc mang các giáo lý Kinh Thánh vào cuộc sống của con cái họ, thì họ có trách nhiệm tổ chức và chuẩn bị cuộc sống của mình theo cách mà họ có đủ kiến thức và thời gian dành cho con cái.

“Người thầy đầu tiên của trẻ thơ là người mẹ. Trong thời kỳ trí óc non nớt dễ thấm nhận nhất và phát triển nhanh nhất, sự giáo dục của đứa bé phần lớn nằm trong tay của người mẹ.” – Ellen G. White, *Education*, trang 275.

Đây là thời điểm thiết yếu khi cha mẹ truyền đạt cho con cái về tình yêu và lời hứa của Đức Chúa Trời. Sắp đặt thời khóa biểu một khoảng thời gian đều đặn để dạy sự khôn ngoan và những lời hứa của chính Đức Chúa Trời, cho con cái của bạn sẽ có tác động hữu ích đến gia đình bạn cho các thế hệ mai sau.

Đọc câu này: “Người khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con cái người, và phải nói đến, hoặc khi người ngồi trong nhà, hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc người nằm, hay là khi chỗi dậy” (Phục Truyền 6:7). Điều gì được bàn đến ở đây, và nó nói gì với chúng ta về sự quan yếu trong việc luôn luôn ghi nhớ thực tế về một Đức Chúa Trời có thật, không chỉ con cái chúng ta mà còn là chính chúng ta nữa?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Trên vai những người cha cũng như những người mẹ là trách nhiệm đối với sự luyện tập con mình từ những ngày ấu thơ cũng như cho việc đào tạo cho chúng về sau này, và với cả cha mẹ, đòi hỏi sự chuẩn bị kỹ lưỡng và chu đáo là cấp bách nhất. Trước khi chính mình nhận lấy trách nhiệm làm cha và làm mẹ, người nam cũng như người nữ phải làm quen với các quy luật phát triển thể chất. . . ; họ cũng cần phải hiểu các quy luật về sự phát triển tinh thần và rèn luyện đạo đức.” – Ellen G. White, *Education*, trang 276.

“Về sự hợp tác, điều ấy phải bắt đầu từ chính cha và mẹ, trong cuộc sống gia đình. Trong việc đào tạo con cái, họ có trách nhiệm chung, và đó là nỗ lực không ngừng của họ để cùng nhau hành động. Cha và mẹ hãy tự dâng mình cho Chúa, tìm kiếm sự giúp đỡ từ Ngài để hỗ trợ đỡ dẫn nhau . . . Các bậc phụ huynh dùng cách đào tạo này thì không phải là những người có khuynh hướng thích chê bai và chỉ trích giáo viên. Họ cảm thấy rằng lợi ích của con cái họ và công bằng đối với nhà trường đều đòi hỏi điều ấy, và đến mức có thể, họ hỗ trợ và tôn vinh kẻ chia sẻ trách nhiệm của họ.” – Ellen G. White, *Education*, trang 283.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Dâu có con hay không, tất cả chúng ta đều hiện hữu ở một nơi nào đó, và tất cả chúng ta đều có những tương tác với tha nhân. Bạn đã học được gì từ bài học trong tuần này để có thể giúp bạn tương tác, hoặc thậm chí làm chứng, cho những người khác, cho dù ở nơi bạn sống hoặc ở nơi khác?
2. Chúng ta có khuynh hướng xem giáo dục là một điều tốt. (Nói cho cùng, ai có thể chống lại giáo dục?) Tuy nhiên điều này có luôn luôn là đúng vậy không? Suy gẫm và thảo luận, có những điều có thể là ví dụ về giáo dục, mà đã bị lạm dụng và biến thành một cái gì đó xấu? Chúng ta có thể học được gì từ những thí dụ không hay để có thể giúp chúng ta giữ giáo dục luôn là một điều tốt?
3. Như đã nêu trong nghiên cứu ngày thứ Tư, chúng ta thấy đều đã được ban tặng món quà thiêng liêng của ý chí tự do. Sớm hay muộn, khi con trẻ trở thành thanh niên hay thậm chí là người thành nhân, chúng sẽ phải tự quyết định cho mình về Đức Chúa Trời mà chúng đã được dạy suốt thời trẻ thơ của chúng. Tại sao tất cả các bậc phụ huynh – hay bất cứ ai, là những người tìm cách làm chúng và dạy cho người khác về phúc âm, cần luôn ghi nhớ sự thật quan trọng này về ý chí tự do?